

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NIETZSCHE

**HAYAT DEDIĐİN
NEDİR Kİ?**

aforizmalar

HAYAT DEDİĞİN
NEDİR Kİ?

FRIEDRICH NIETZSCHE

Aylak Adam: Aforizma

© 2016 Aylak Adam Kùltür Sanat Yayıncılık

ISBN: 978-605-9115-69-8

Sertifika No: 27938

Tùm hakları saklıdır. Yayıncının yazılı izni olmaksızın
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. Basım: Ekim 2015

3. Basım: Ocak 2017

Yayın Yönetmeni: Kaya Tokmakçioğlu

Mizanpaj: Ulaş Kantemir

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay. Prom. ve Kağıt San.

Tic. Ltd. Şti. Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C

Güneşli - İstanbul (0212 630 64 73)

Matbaa Sertifika No: 11965

Aylak Adam Kùltür Sanat Yayıncılık

Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No: 16/22 Ferah Han Fatih/İstanbul

Tel: (0542) 586 7961

bilgi@aylakadamyayinlari.com

aylakadamyayinlari.com

facebook.com/aylakadamyayinlari

twitter.com/aylakadamyayin

HAYAT DEDİĞİN
NEDİR Kİ?
FRIEDRICH NIETZSCHE

aforizmalar

çeviren
erkan aslan

AYLAK
ADAM

Müzik olmasaydı, hayat bir hatadan ibaret olurdu.

§

İlginç insanların hiçbirisi cennette olmayacaktır.

§

Bütün büyük düşünceler, yürürken akla gelir.

Vicdanın sana ne söylüyor? “Neysen o olmalısın.”

§

Eseri konuşmaya başladığında, yazar susmalıdır.

§

Bilgeliğimin hemen yanında kara cahilliğim yatar.

Hakikatin bütünü basittir... Bu, çifte yalan değil mi?

§

Hayat tekrar tekrar kendisini aşması gerekendir.

§

Uçmayı öğretemediklerine çabuk düşmeyi öğret.

Hakikatin dağlarına asla boşuna tırmanmazsın.

§

Ben başka bir şeyim, yazdıklarım başka bir şey.

§

Derin görünsün diye, suyu bulandırıyorlar.

Özgürlük, kendimizden sorumlu olma iradesidir.

§

Sizi eğitenler ancak sizi özgürleştirenler olabilir.

§

Bazı insanlar öldükten sonra gerçekten doğarlar.

İnsan, midesinin boyutunu bilmek zorundadır.

§

İtaat eden kişi, kendini dinleyemeyen kişidir!

§

Hiçbir sanatçı gerçekliğe tahammül edemez.

Bu, hayat mıydı? Öyleyse, bir kez daha istiyorum.

§

En bilge insan, içinde çelişkileri bol olandır.

§

Eski bir yanılsama var. Adı iyi ve kötü.

Unutma olmadan yaşamak imkânsızdır.

§

Görünmez ilmekler en güçlü bağlardır.

§

Doğruluğa karşı panzehirimiz sanattır.

Daima övülmeyi isteyen bir Tanrı'ya inanamam.

§

Soru olmayan sorularla asla uğraşmadım.

§

Güzel yüzeylerin derinliği korkunçtur.

Aşırılığın anası neşe değil, neşesizliktir.

§

Kaderimizle cesaretle yüzleşmeliyiz.

§

Seni öldürmeyen şey güçlendirir.

Başarı daima büyük bir yalancıdır.

§

Ahlâk, bireydeki sürü dürtüsüdür.

§

İtaatsizlik, kölelerin soyluluğudur.

Sanat, yaşamın esas görevidir.

§

Yalan, yaşamın bir koşuludur.

§

İnsan en vahşi hayvandır.

Hayranlıkta masumiyet vardır.

§

İnsanlık sürekli kendini aşıyor.

§

Mutluluk, unutulmaktır.

Her sözcük bir önyargıdır.

§

Vicdanın ısırığı, galizdir.

§

Aşk da öğrenilmelidir.

Saf ruh, saf bir yalandır.

§

Neysen o ol!

§

Aşk kördür.

Mutsuz evlilikleri yaratan, aşkın yoksunluğu değil, dostluğun yoksunluğudur.

§

Mutsuz olmamın sebebi yalan söylemen değil, artık sana inanamayacak olmamdır.

§

Müziğin sesini duyamayanlar, dans ederken gördükleri kişilerin deli olduğunu düşündüler.

Bilge insan sadece düşmanlarını sevmekle kalmamalı, arkadaşlarından da nefret etmelidir.

§

Doğru, gerçek ve tek yol hangisi mi? Bu yol hiç var olmadı.

§

İçinde en azından bir kere dans etmediğimiz her gün kayıptır.

Yorgun her ânımızda, fethettiğimiz düşüncelerin saldırısına uğrarız.

§

Yaşamak için bir “neden”i olanlar her şekilde yaşayabilirler.

§

Olgu diye bir şey yoktur, sadece yorumlamalar vardır.

Akıl hastanesinde küçük bir gezinti, inancın hiçbir şeyi kanıtlayamadığını gösterir.

§

Düşünceler duyguların gölgeleridir. Daima daha karanlık, daha boş ve daha basittirler.

§

İçine koyacak bir şeyleriniz varsa, günün binlerce cebi vardır.

İntihar düşüncesi muazzam bir tesellidir. Onun sayesinde insan birçok karanlık geceden sağ çıkar.

§

Nasıl dans edeceğini bilen bir Tanrı'ya inanabilirdim.

§

İnanç, hakikatin ne olduğunu bilmeyi istemektir.

Dikkatli ol, içindeki şeytanı kovduğunda, sahip olduğun en iyi şeyi defetmiş olursun.

§

İyi bir yazar, sadece kendi ruhuna değil, arkadaşlarının da ruhunu sahiptir.

§

İnsan mı Tanrı'nın bir hatasıdır, yoksa Tanrı mı insanın?

Tek ihtiyacım bir kâğıt ve yazmamı sağlayacak bir kalem. Bunlarla dünyayı altüst edebilirim.

§

Dünyada iki farklı insan türü vardır: Bilmek isteyenler ve inanmak isteyenler.

§

Göğе ne kadar yükselirsek, uçma bilmeyene o kadar küçük görünürüz.

Dünyada, hayali varlıklara öylece verilebilecek yeterince sevgi ve iyilik yoktur.

§

Aslında, tek bir Hristiyan oldu, o da çarmıha getirilip öldürüldü.

§

Ah kadınlar. Yüksekleri daha yüksek, alçakları daha alçak kılıyorlar.

Dindar biriyle konuştuktan sonra, ellerimi yıkamam gerektiğini hissederim her zaman.

§

Kendini yakmaya hazır olmalısın; önce kül olmazsan, nasıl yeniden yükselebilirsin?

§

Aşk için yapılan, daima iyi ve kötünün ötesindedir.

Sessizlik kötüdür; sessiz kalan bütün hakikatler sonunda bir zehir olup çıkarlar.

§

Sadece aptallar günde üç defa kendileriyle çelişmekten kurtulabilirler.

§

Amor Fati - “Kaderini Sev!” çünkü aslında hayatın budur.

Bir davaya zarar vermenin en kalles yolu, yanlış argümanlarla onu savunmaya çalışmaktır.

§

Yalnız kalan kişi, yeni tanıştığı kişi kim olursa olsun ona hemen elini uzatır.

§

Bir düşünce, hatta bir olasılık bile, bizi parçalara ayırıp dönüştürebilir.

En ulu ve en imkânsız olana ulaşmaya çalışarak
ölmekten daha iyi bir yaşam amacı bilmiyorum.

§

En nihayetinde, arzulananı değil, arzunun kendi-
sini severiz.

§

Hayalci kendine yalan söyler, yalancı ise başka-
larına.

İnsanın daima kendi hakkında konuşması, kendini gizleme yöntemi de olabilir.

§

Güzellik zarif konuşur; sesi sadece tam olarak uyanmış ruhlara ulaşır.

§

Yaşam, kendimizi doğrulamamıza izin vermeyecek kadar kısa değil mi?

Devletin her söylediği yalandır ve sahip olduğu her şeyi hırsızlıkla elde etmiştir.

§

Umut aslında bütün kötölüklerin anasıdır çünkü insanın işkencesini uzatır.

§

Canavardan canavar olmak mı, yoksa sessizce ona yem olmak mı?

İnsanlar, sanki varoluşları bir sanat eseriymiş gibi davranarak varlıklarına değer vermelidirler.

§

Aşk, insanın, çevresindeki şeyleri, kararlı biçimde, olmadıkları gibi görme durumudur.

§

Ne zaman tırmanışa geçsem, peşimde bir köpek var, adı: Ego.

Bedenindeki bilgelik en derin düşüncedeki bilgelikten fazladır.

§

Öğrenci sadece öğrenci olarak kalırsa, öğretmenin hakkını ödemiş olmaz.

§

Cezalandırma dürtüsü güçlü olanlara asla güvenmeyin.

Hıristiyanlıkta, ne ahlâk ne din hiçbir zaman gerçeklik ile temas kurmadı, kuramaz da.

§

Özgürleşmenin mührü nedir? Kendin karşısında utanmamaktır.

§

Mutlak olgular olmadığı gibi mutlak hakikatler de yoktur.

Bir şeyin irrasyonel olması, varlığına karşı bir argüman değildir, aksine onun koşuludur.

§

Yaradılışın yedinci gününde Tanrı'nın sikkınlığı büyük bir şairin konusu olabilir.

§

Bu dünyada içerleme arzusu kadar insanı hızlı tüketen başka bir şey yoktur.

Ölümsüzlük insan için pahalıya mal olur. İnsan hâlâ hayattayken birçok defa ölmelidir.

§

Duyumsallığın ruhanileştirilmesine aşk denir. Hıristiyanlık üzerinde büyük bir zaferdir bu.

§

Kanaatler, doğruluk için yalanlardan daha tehlikeli düşmanlardır.

İnsanların koca bir kitapta söyleyebildiğini on sözcükte söylemek benim tutkumdur.

§

Dünyanın bir cildi vardır. Bu ciltte hastalıklar var, bu hastalıklardan biri insandır.

§

Bir kez uyandın mı, sonsuza dek uyanık kalacaksın.

Bütün büyük şeyler, kendilerini insanların kalplerine kazımak için önce korkunç maskeler takarlar.

§

İnsanın karakteri varsa, tipik bir deneyimi de vardır ve bu daima kendini tekrar eder.

§

Hıristiyanın dünyayı çirkin ve kötü görmeye çözüümü, onu çirkin ve kötü yapmıştır.

Birçok kişi, seçtiği yolu takip etmek konusunda inatçıdır. Çok azı hedef konusunda inatçıdır.

§

Şairler deneyimleri konusunda utanmazdır. Bunları sömürürler.

§

Avrupa'nın iki büyük uyuşturucusu: Alkol ve Hıristiyanlık.

Birine bir bedel ödetmeden acı çekmek imkânsızdır. Her şikâyet zaten bir intikam içerir.

§

Doğrular yanılısama olduğunu unuttuğumuz yanılısamalardır.

§

Yaşamak acı çekmektir, hayatta kalmak bu acıda bir anlam bulmaktır.

Ne kadar az şeye sahip olursanız, size o kadar az sahip olurlar. Yaşasın ılımlı fakirlik!

§

Karşılığında bana yoldaşlık sunmayan kişilerin yalnızlığı çalmasından nefret ederim.

§

Hakikat, üzerinde uzlaşılan bir yalandan başka nedir ki?

Yüceltilmek istediğinde yukarı bakarsın. Ben ise
yüceldiğim için yere bakıyorum.

§

Yüceltilmek istediğinde yukarı bakarsın. Ben ise
yüceldiğim için yere bakıyorum.

§

Vicdanımızı eğitirsek, bize acı verirken aynı za-
manda bizi öpebilir.

Kim, ne zaman yeni bir cennet yaratmaya girişmişse, gücü kendi cehenneminden almıştır...

§

Kusura bakmayın, dostlarım, mutluluğumu duvara resmetme cüretini gösterdim.

§

Kendini yaratmak ve kendini aşmak için mücadele edip bu uğurda olanı severim.

Aile sevgisi çirkin ve yapışkandır, kötü duvarkâğıdı gibi rahatsız edici ve tekrarlayan bir düzeni vardır.

§

Yazılanlar arasında en sevdiklerim, yazarların kanlarıyla yazdıklarıdır.

§

Şaka, bir duygunun ölümü üzerine yazılmış bir hicviyedir.

Yazar bir şey yazdığında yalnızca anlaşılmaq istemez. Aynı zamanda anlaşılmamayı da ister.

§

En yüksek dağlara tırmanan kişi, gerçek veyahut hayali bütün trajedilere güler.

§

Herkes için geçerli olan bir ahlâk sistemi temelde ahlâksızdır.

Şu âlimler amma soğuklar! Yıldırım düşsün yemeklerine böylece öğreysin ağızları ateş yemeği!

§

Bir din egemen olduğu anda, karşısına çıkacak ilk kişiler onun ilk öğrencileri olacaktır.

§

Çok hızlı değişiyorum: Bugünüm yarınımı çürütüyor.

Birçok insan sırf hafızaları fazlasıyla iyi diye orijinal düşünür olamamıştır.

§

Kendini küçümseyen kişi, kendini küçümsediği için kendine saygı duyar.

§

Bir politikacı, insanları ikiye ayırır: Maşalar ve Düşmanlar.

Öğretmek istediğin hakikat ne kadar soyutsa, duyuları ona gitme konusunda o kadar ayartman gerekir.

§

Benden bir şey anladığını düşünen kişi, kendi imajından, bana dair bir şey oluşturmuştur sadece.

§

Kudretli küçümseyicileri severim çünkü en büyük tapıcılar da onlardır...

Sapmalar, itirazlar, alay etmekten zevk alma ve güvensizlik kişinin sağlıklı olduğunun alametleridir...

§

Sanatın bütün güzelliğinin ve yüceliğinin özünde minnettarlık vardır.

§

İnsan yalnızca bolca çelişki üretme pahasına üretken olabilir.

Sana kalpsiz diyorlar ama senin bir kalbin var ve onu göstermekten utandığın için seni seviyorum.

§

Her şeyden zor olan, sevilen olma kapılarını kapatıp mütevazı biçimde sadece sevgi veren olmaktır.

§

Dünyaya zaman bitmiş gibi bakın. Bükülmüş olan her şeyi size düz görecektir.

Gerçek erkek iki farklı şey ister: Tehlike ve Oyun.
Bu yüzden en tehlikeli oyuncağı, yani kadını ister.

§

Her derin ruh bir maskeye ihtiyaç duyar ve her
derin ruh çevresinde bir maske gittikçe büyür.

§

Sevgi için en büyük ilaç, hâlâ, sevgiye karşılık bul-
maktır.

Düşüncelerini buzun üzerine koyamayan, hararetli tartışmalara girmemelidir.

§

Artık gururla yaşamak mümkün olmadığında, insan gururla ölebilmelidir.

§

Gerçek dünya, hayal dünyasından çok daha küçüktür.

Sonunda, tuhaf olan şey karşısında iyi niyet, sabır, tarafsızlık ve kibarlığımız için daima ödüllendiriliriz.

Kirli bir akıntıyı, saflığını bozmadan içine alabilmek için insan bir deniz olmalıdır.

Sözcüklerle adlandırdığımız şeyler çoktan kalplerimizde ölmüş şeylerdir.

İtiraz, kaçınma, güvensizlik ve ironi sevgisi sağlık alametleridir; mutlak olan her şey patolojiktir.

§

Sanat özünde varlığın tasdiki, kutsaması ve tanrılaştırılmasıdır.

§

Birçok insan kötü olamayacak kadar kendiyle meşguldür.

İnsanın olgunluğu: Çocukken oynadığı oyunlardaki ciddiyetini geri kazanmaktır.

§

Mutluluk için formülüm şu: bir Evet, bir Hayır, düz bir çizgi ve bir hedef.

§

Karakter, belli deneyimlerin varlığıyla değil, yoksunluğuyla belirlenir.

Gururu az olanlar ve büyük fetih umudu olmayanlar arasında merhamet epey yaygın bir histir.

§

Bütün güvenilirlik, vicdan ve hakikat kanıtı sadece duyulardan gelir.

§

Her yetenek kavga ederek kendi varlığını ortaya koymalıdır.

İşte gülüyorlar; beni anlamıyorlar; bu kulakların işitebileceği ses değilim.

§

Bilgi, eylemi öldürür; eylem yanılısama örtülerini gerekli kılar.

§

İyi bir babanız olmadığında, bir tane yaratmalısınız.

Hıristiyanlık, Eros'a içmesi için zehir verdi. Bu zehir onu öldürmedi ama Kusur'a dönüştürdü.

§

Eğer bir kuş değilseniz, bir uçurumun kenarına geldiğinizde dikkatli olmalısınız.

§

Cennete doğru büyüyecek olan ağaç, köklerini cehenneme yollamalıdır.

Sanki “Hakikat” koruyuculara ihtiyaç duyacak masum ve güçsüz bir yaratılmış gibi!

§

Kadının hakikat olduğunu kabul edersek... Başka söze gerek var mı?

§

Hakikat çirkindir. Hakikat bizi öldürmesin diye sanata sahibiz.

Artık hiçkimse ölümcül hakikatler yüzünden ölmüyor. Çok fazla panzehir var.

§

Tanrılar bile can sıkıntısıyla mücadele etmeye çalışıyorlar, ümitsizce.

§

Her alışkanlık elimizi daha zarif kılar, zarafeti de daha kullanışlı.

Büyük adam korkusuzluğu ve talihsizliğe karşı çıkmaya hazır duruşu ile küçük adamdan ayrılır.

§

Bir filozofun ruhu, iyi bir dansçı olmaktan daha fazla ne isteyebilir, bilmiyorum.

§

Ah güzel yıldız. Biz olmasak, parıl parıl parıldayışın ne işe yarar?

Mutluluk nedir? Gücünün gelişmekte olduğunu, direncin aşıldığının hissi.

§

İyi gösteren, güçlü bir gözlük âşık insanı tedavi etmek için yeterlidir.

§

Yalan söylemeyen kişi doğrunun ne olduğunu bilemez.

İyi bir dost, tahmin etme ve sessiz kalma konusunda usta olandır. Her şeyi görmek istememelisiniz.

§

Maddeyi dönüştürebilen değil, düşünceleri değiştirebilen kişi büyük kişidir.

§

İnsanın kendisini sevmesi barbarlıktır çünkü bu diğer herkesin zararına gerçekleşir.

Üzerinde bir çiğ damlası var diye titreyen bir gül
goncasından ne farkımız var?

§

Bazen bir şeyin doğruluğunu kabul etmek, doğru-
luğu görmekten daha zordur.

§

Göbek, insanın kendini Tanrı'yla karıştırmaması
için vardır.

Hakikat kirli olduğunda değil, sığ olduğunda, bilgi-yi seven kişi onun sularına adım atmaya gönülsüz olur.

§

Duyumsallık Sevginin Geliřimi'ni bazen öylesine aceleye getirir ki kökler zayıf kalır ve kolayca koparlar.

§

Yaşamın bittiği yer, Tanrı'nın krallığının başladığı yerdir.

Canavarla savaşanlar bir canavara dönüşmemeye dikkat etmelidir. Bir uçuruma uzun uzun bakarsanız, o da gözlerinizin içine bakacaktır.

§

Derisini değiştiremeyen yılanlar ölmeye mahkûmdur. Bu durum fikirlerini değiştiremeyen zihinler için de geçerlidir.

§

Kötü bir hafızaya sahip olmanın avantajı, aynı güzel şeyi ilk defa yaşıyormuş gibi tekrar tekrar deneyimleyebilmektir.

Genç birini yoldan çıkarmanın en kestirme yolu ona, benzer düşünenlere saygı duymayı, farklı düşünenlere ise saygı duymamayı tembihlemektir.

§

Bir düşünür kendi eylemlerini bir şey keşfetme çabalarının parçası olan deneyler ve sorular olarak görür. Başarı ve başarısızlık onun için yanıttır.

§

İnsanlar bazen doğruyu duymak istemezler çünkü içinde yaşadıkları yanılsamanın yok olmasını kaldıramazlar.

Galiba gülebilen tek canlının neden insan olduğunu biliyorum. İnsan o kadar derin acılar çekmiştir ki gülmeyi icat etmek zorunda kalmıştır.

§

İnsan kendi kalbini sıkı sıkıya tutmalıdır çünkü onun yok olmasına izin verirse, sonunda kendi kontrolünü de kaybeder.

§

Delilik bireylerde yaygın değildir fakat gruplarda, partilerde, uluslarda ve çağlarda, kanunun ta kendisidir.

Bir gün uçmak isteyen kişi önce yürümeyi, koşmayı, tırmanmayı ve dans etmeyi öğrenmelidir; uçmaya, uçarak başlayamazsınız.

§

Ben bir ormanım, karanlık ağaçların gecesi... Fakat karanlığımdan korkmayanlar selvilerimin altında güller bulacaklardır.

§

Her şey yorumlamaya tabidir. Hangi yorumun zaman içinde yaygınlık kazanacağı doğruluğuna değil, gücüne bağlıdır.

İrade gücünü ne kadar direnç, acı ve işkenceye tahammül ettiğine ve bunları nasıl avantaja çevireceğini bilip bilmediğine göre değerlendiriyorum.

§

Pişmanlık... Asla pişmanlığa boyun eğmeyin, kendinize şunu deyin: Pişmanlık, ilk yapılan aptallığa bir ikincisini eklemektir.

§

Çobansız tek bir sürü! Herkes aynı şeyi ister, herkes aynıdır. Her kim ki farklı hisseder, kendi isteğiyle akıl hastanesine gider.

Aşk insanın soylu ve saklı özelliklerini (benzersiz ve özel olanları) gün ışığına çıkarır. Bundan dolayı normal özelliklerini saklama eğilimindedir.

§

Sanatın, estetik bir etkinliğin ya da bir algının var olabilmesi için belli bir fizyolojik bir önkoşul elzemdir: Sarhoşluk.

§

...uçurumdan aşağı güller atın ve şöyle deyin:
“Beni canlı olarak yutmayı başaramayan canavara teşekkürlerimi sunuyorum.”

Fakat insan da ağaç gibidir. Göğe ve ışığa ne kadar ulaşmak isterse, kökleri toprağa, aşağıya, karanlığa, derine ve kötülüğe ulaşmak için o kadar çabalar.

§

Belli bir erdeme sahip olmaya genelde özel bir değer atfetmeyiz, ta ki karşımızdaki kişinin bu erdemden tamamen yoksun olduğunu görene kadar.

§

Yıldızları “senin üzerinde” şeyler olarak deneyimlemeye devam ettiğin müddetçe, bilgi gözüne sahip olamayacaksın.

Her şeyi derin bulmak... Bu hoş bir özellik değildir. Gözün daima gerilmiş kalmasına neden olur ve sonunda kişi bulmak istediğinden daha fazlasını bulur.

§

Güçlü ve sağlam yapılı bir insan, eti sindirdiği gibi deneyimlerini (başarı ve başarısızlıklar dahil), yutması zor lokmalar olduğunda bile sindirir.

§

Meziyetli kişilerin küstahlığı, meziyetsiz kişilerin küstahlığından daha rahatsız edicidir çünkü meziyetin kendisi rahatsız edicidir.

Yalnızlığım, insanların varlığına veya yokluğuna dayanmaz. Aksine, ben bana gerçekten yoldaşlık etmeksizin yalnızlığımı çalanlardan nefret ederim.

§

Hafıza der ki, “Bunu ben yaptım.” Gurur karşılık verir: “Ben bunu yapmış olamam.” Sonunda, hafıza boyun eğer.

§

Bir özelliğe veya sanata hayranlık o kadar güçlü olabilir ki bizi ona sahip olmaya çalışmaktan caydırabilir.

Sahip olduğu haklar konusunda en tutkulu konuşanlar, ruhlarının derinliklerinde bu haklara sahip olup olmadıklarından kuşku duyanlardır.

§

İnsanlar sizi övdüğü müddetçe, kendi gerçek yolunuzu yaratamadığınızdan ve onların yolunda yürüdüğünüzden emin olabilirsiniz.

§

Tanrı öldü ama insanın içinde bulunduğu durum düşünüldüğünde, çağlar boyunca gölgesinin saklı olacağı mağaralar olacaktır.

İnsanın elinden yaşamını alabileceğimiz belli bir hak var ama onu ölümden kurtarabileceğim bir hak yok. Bu tamamen zulüm.

§

Sorunsuz, küçümseyici ve öfkeli... İşte bilgelik böyle olmak ister. O bir kadındır ve bir savaşçıdan başka hiçkimseyi asla sevmez.

§

Düşüncelerimiz için yakılarak ölmeyi kabul etmemeliyiz çünkü hiçbir zaman onlardan yeterince emin olamayız.

Tüccar ve korsan uzun dönemler boyunca aynı kişiydi. Bugün bile tüccar ahlâkı, korsan ahlâkının biraz düzeltilmiş halinden başka bir şey değil.

§

Bana diyorsun ki, “Yaşama katlanmak zor.” Ama öyle olmasaydı, neden her sabah gururla kalkıp her akşam pese ederek uyurdun ki?

§

İnsan olmak karmaşık bir şamataadır. Bu yüzden karanlık gecenin ruhunu kucaklayın. Uğulda ey sonsuz evet!

Evrenin uzak bir köşesinde, sayısız güneş sistemi arasında parıldayan bir yıldız vardı, bu yıldızın üzerindeki akıllı hayvanlar bilgi diye bir şey icat etti.

§

İnsan bu varoluş karşısında cesur ve tehlikeli bir çizgide durmalıdır çünkü eninde sonunda onu kaybetmeye mahkûmuz.

§

İyi bir dava bir savaşı kutsallaştırabilir diyorsun! Ben de sana diyorum ki iyi bir savaş her davayı kutsallaştırabilir.

İnsanın kendi eylemleri ve doğası konusunda tamamen sorumsuz olması, akli başında olanın yutması gereken en çetin lokmadır.

§

Vasat düşünürlerin çoğunun gerçekten nüfuzlu konularla uğraştıklarını düşünmek gerçekten dehşet verici.

§

Başarılar zaman ister. Gerçekleştirildiklerinde bile görülmek ve duyulmak için zamana ihtiyaç duyarlar.

Benim başıma gelen, olgunlaşan bütün meyvelerin başına da gelendir. Damarlarımdaki bal, kanımı daha da sertleştiriyor ve ruhumu daha da sakinleştiriyor.

§

Sanat doğa gerçekliğini taklit etmekten ibaret değildir, aslında doğanın gerçekliğine metafiziksel bir eklentidir, doğanın fethi için onun başucuna yerleştirilir.

§

Başkalarının bizden farklı biçimde hareket ettiğini, yaşadığını ve farklı şeyler deneyimlediğini anlamak ve bundan dolayı mutlu olmak değil midir sevgi?

Kurtarıcıya inanç duymamı öğretmeleri için daha iyi şarkılar söylemeleri gerekirdi; Mesih'in yolundan gidenlerin de daha kurtarılmış görünmeleri gerekirdi.

§

Bir dostunuz size yanlış yaparsa, şunu söyleyin, "Bana bunu yaptığın için seni affediyorum fakat bunu KENDİNE yaptığın için, seni nasıl affedebilirim!"

§

İyi nedir? Güç hissini, güç isteğini, gücün kendisini yükselten her şey. Kötü nedir? Zayıflıktan doğan her şey.

İşte insanın yolları burada ayrılıyor. Mutluluk ve huzur istiyorsan, inanmayı seç; hakikatin öğrencisi olmak istiyorsan, sorgula.

§

Sihire ve mucizelere inanan, doğaya nasıl kanun dayatacağını düşünür; kısacası din kültü bu düşünüşün sonucudur.

§

Babanın içinde sessiz kalan, oğlunda açığa çıkar. Babaların örtük sırlarını genelde oğullarında görüyorum.

Maymun, insan için nedir? Gülünecek bir canlı mı, yoksa utanç mı? Üstinsan için de insan, öyle olacaktır: gülünecek bir canlı veya acıklı bir utanç...

§

Hiç, bir zevke evet dediniz mi? Ah dostlarım, öyleyse bütün acılara da evet dediniz. Her şey birbiriyle ilişkili ve birbirine bağlıdır aşk ile.

§

On hakikat, gün içerisinde seni bulmalıdır; yoksa, hakikati gece aramak zorunda kalırsın ve ruhun aç kalır.

İnsan ya rüya görmesin ya da ilginç rüyalar görsün. Uyanık olduğu zamanlar için de aynısı geçerlidir. Ne yapacaksa, ilginç yapsın.

§

Düşmanını arayıp bul, savaşını, yani düşüncelerinin savaşını ver. Düşüncen yenildiğinde bile, dürüstlüğün galip çıkacaktır.

§

Ölüm yaşamın zıttıdır derken dikkatli olalım. Yaşam, ölüm türlerinden sadece bir tanesidir. Çok nadir bulunan bir tanesi...

Sana bütün kötülükleri sunuyorum. Bu yüzden sende iyiyi istiyorum. Pençeleri olmadığı için kendilerini iyi addedenlerin zayıflığı beni her zaman güldürmüştür.

§

Dilde “mantık”... Ah, ne hilebaz bir kadın! Gramere hâlâ inandığımız için, Tanrı’dan kurtulamadık, maalesef.

§

Yabancı bir dili az bilen kişi, onu iyi konuşandan daha keyifle konuşur; yüzeysel bilgiye sahip olmak zevklidir.

Daima olduğu gibi bugün de iki grup insan vardır: Köleler ve özgür insanlar. Günün üçte ikisini kendi için kullanmayan, ne yapıyorsa yapsın (devlet adamı, iş adamı, memur veya profesör), bir köledir.

§

Sıradan insanların davranışını önceden tahmin etmek için, zekâlarını olabildiğince az kullanarak nahoş bir durumdan daima kaçmaya çalışacaklarını varsaymanız gerekir sadece.

§

En dipte, her insan bu dünyada sadece bir kez var olan, eşsiz bir varlık olduğunu ve kendisi gibi muhteşem bir birlik-içinde-çeşitliliğin ikinci kez bir araya gelmeyeceğini iyi bilir.

En ruhani insanlar, en cesur insanlar oldukları varsayıldığında, en acılı trajedileri de yaşayanlardır ama işte tam da bu yüzden yaşama değer verirler çünkü karşılarına en dişli silahlarını çıkarır.

§

İnsan aşılması gereken bir şeydir... İnsan, üstün-san ile hayvan arasında gerilmiş bir iptir. Uçurum üzerinde bir ip... İnsan ile ilgili muhteşem olan şey, bir son değil, bir köprü olmasıdır.

§

Her biçimiyle dans etme, soylu eğitiminin müfredatından asla çıkarılmamalıdır: Ayaklarla dans, fikirlerle dans, sözcüklerle dans... Kalemle dansı da eklememe gerek var mı?

Bir fikre kendi başına ulaştığı için ona sıkı sıkıya tutunanlar vardır. Bir de bir fikri öğrenebilmek için büyük zahmetlere katlananlar... Onlar da sıkı tutunurlar. Bunların ikisi de beyhudelikten yaparlar bunu.

§

Doğru, yaşamı seviyoruz ama yaşamaya alıştığımızdan değil, sevmeye alıştığımızdan. Aşkta her zaman biraz delilik vardır. Ancak deliliğin de her zaman gerekçesi vardır.

§

Karanlık olduğunu söylüyorsun. Doğrusu, senin güneşinin önüne bir bulut koydum. Ama bütün kenarlarının nasıl parıldadığını ve ışık yansıttığını görmüyor musun?

Önümüzdeki yolda daima taşlar olacak. Bunları tökezlenecek engeller olarak mı, yoksa üzerlerine basılacak merdivenler olarak mı göreceğimiz, onları nasıl kullanacağımıza bağlıdır.

§

Ben diyorsun ve bu sözcükle gurur duyuyorsun. Ancak ister inan, ister inanma, bundan daha yüce olan şey bedeninin ve onun büyük zekâsıdır. Bedenin “ben” demez, “ben” olarak işler.

§

Bazı ahmak insanlar vardır, bir sorunu çözmek yerine, onu karıştırdıkça karıştırır ve onlardan sonra gelenler için daha da zorlaştırırlar. Çiviye tepesinden vuramayacaklar, lütfen hiç vurmasınlar.

Şeytanımı gördüğümde, onu ciddi, derin ve heybetli buldum. Yerçekimi ruhu bu. Onun sayesinde her şey düşüyor. İnsan gazapla değil, kahkahayla öldürür. Gel, yerçekimi ruhunu öldürelim.

§

Bir insanı iç zorunluluk, derin kişisel arzular ve zevk olmaksızın sadece görevleri yerine getiren bir otomat olarak çalışmak, düşünmek ve hissetmekten daha hızlı ne yok edebilir?

§

Üstinsan... Onun içindeki kaosu kim örgütledi, karakterine kim biçim verdi ve onu yaratıcı kıldı? İçindeki dehşetin farkında olup hayatı gücenmeden yaşıyor.

Yaşamımızı sürdürmek için gereğinden daha istekli ve düşüncesizce çalışıyoruz çünkü durup düşünmek için zaman ayırmamak çok daha gereklidir. Acelecilik evrensildir çünkü herkes kendinden kaçma derdinde.

§

Güçlü bir inanca sahip olma arzusu, güçlü bir inancın kanıtı değil, zıttıdır. Kişi güçlü bir inanca sahipse, hoş, kuşkuculuk lüksünden yararlanabilir çünkü yeterince kendinden emindir.

§

Bezginlik tek bir sıçramayla, ölümcül bir sıçramayla sona ulaşmak ister. Zavallı, cahil bezginlik artık başka bir şey istemeyi arzulamaz. Bütün tanrıları ve sonrasını yaratan odur.

Bedeni aşığıl原因ları karşıma alıp onlarla konuşmak istiyorum. Onlara farklı şeyler öğretmeye ve öğretmeleri için teşvik etmeye çalışmazdım. Sadece bedenlerine veda ederdim ve sonrasında sessiz kalırdım.

§

Kitaplar dahil her şeyden en çok şeyi alacak olan kişi, zaten bilgi sahibi olan kişidir. İnsan, deneyim yoluyla daha önceden erişemediği şeyleri sonradan da kavrayamaz.

§

Tarihi bu kadar vahşi ve şiddetli kılan fikirler arasındaki anlaşmazlık değil, fikirlerle inanç konusundaki anlaşmazlıktır, yani kanaatler arasındaki anlaşmazlıktır.

Hıristiyanlık başından beri özünde ve temelde yaşam bulantısı ve yaşamdan nefret etmekten ibaretti, kendisini “başka bir hayat” veya “daha iyi bir hayat” gibi kavramların ardına gizledi, maskeleydi.

§

Değişen düşünceler, insanın karakterini değiştirmez (ya da çok az değiştirir); bunlar farklı düşüncelerle karanlık ve tanınmaz hale gelen kişiliğinin farklı yönlerini yansıtır.

§

Şimdiye kadar insanı güzel kılmak için ortaya çıkmış en güçlü yöntem dindarlıktır: insanı sanata, bir yüzeye, bir renk cümbüşüne, acı çekmesini engelleyen bir zarafete dönüştürebilir.

İnsan yüce olan konusunda ya sessiz kalmalıdır ya da yüceliğini ifade edecek şekilde konuşmalıdır. Yüceliği ifade edecek şekilde demek, alaycı ve masumane şekilde demektir.

§

Seslerin ve sözcüklerin olması ne hoş. Sözcükler ve sesler bizden sonsuza dek uzakta olan şeylerle aramızdaki yanılsama köprüleri ve gökkuşakları değildir midir?

Modern felsefenin tümü politiktir, hükümetler, kiliseler, akademisyenler, gelenekler, modalar ve insan korkaklığı bunları denetler, bundan dolayı ortaya sahte bir bilmişlik çıkar.

§

Bir çocuğun dünyasındaki beden ve ruhtan oluşuyorum. Neden çocuklar gibi konuş muyoruz? Aydın, bilgili kişi şunları söyleyecektir: Ben baştan aşağı bir bedenim, başka bir şey değil. Ruh yalnızca bedenin üstündeki bir şey demek için kullanılan bir sözcüktür.

Yürümeyi öğrendim. O zamandan beridir koşuyorum. Uçmayı öğrendim. O zamandan beridir hareket etmek için itilmeme gerek yok. Artık çeviğim, artık uçuyorum, artık kendimi kendi içimde görüyorum, artık içimde bir tanrı dans ediyor.

§

Birey, toplumun baskısının altında ezilmekten da-
ima kaçınmaya çalışır. Bu mücadeleye girdiğinizde,
genelde yalnız kalırsınız ve çoğunlukla da korkarsınız.
Ancak kendinize sahip olmanın ayrıcalığı için her be-
del ödenebilir.

Hissiz ve bariz bir çözüm ile tatmin olmayacak kadar sorgulayıcı, kuşkucu ve küstahım. Tanrı böyle bir hissiz ve bariz çözümdür. Biz, düşünörlere karşı büyük bir terbiyesizliktir. Özünde, bize karşı sert bir emirden başka bir şey değil: Düşünmeyeceksin!

§

Şeylerdeki zorunlu olanı mümkün olduğunca görebilmek için her zaman daha fazlasını öğrenmek istiyorum. Sonunda şeyleri güzelleştirenlerden biri olacağım. Amor fati (kader sevgisi): Bundan sonra sevdiğim şey bu olsun!

Gerçekten derin olduklarını düşünenler açık olmaya çalışırlar. Kalabalık karşısında derin görünmek isteyenler muğlak olmaya çabalarlar. Çünkü kalabalık, bir şeyin dibini görmezse, derin olduğuna inanır. Böyle muğlak bir suya girmek onları çok korkutur.

§

Hakikatsizliği bir yaşam koşulu olarak kabul etmek, alışılmış değer sistemlerine tehlikeli biçimde direnmek anlamına gelir. Bu riske giren bir felsefe, sadece bu nedenden ötürü bile iyinin ve kötünün ötesinde yer alacaktır.

Yaratıcılar yoldaş ararlar, ceset, sürü ve mümin değil. Yaratıcılar onlar gibi yaratıcılar ararlar. Yeni tabletlere yeni değerler yazanlar... Yaratıcılar yoldaş ararlar, onlar gibi hasatçılar... Çünkü onlara dair her şey hasat edilme olgunluğundadır.

§

Beethoven'ın Dokuzuncu Senfonisi'nin bir yerinde, mesela, Beethoven yıldızlı bir gecede gökte süzülürken, kalbinde ölümsüzlük hayali kurmuş olabilir; bütün yıldızlar onun çevresinde parıldıyor gibidir, dünya battıkça batıyordur.

Stendhal'ı bile kıskanıyor olabilir miyim? Tam da benim yapacağım tarzda bir ateist fıkrasını benden çaldı: "Tanrı'nın tek bahanesi, var olmamasıdır." Ben de bir yerlerde şunu söylemiştim: Varoluşa en büyük itiraz nedir? Tanrı...

§

Başkalarıyla mı gitmek istiyorsun? İleri mi gitmek istiyorsun? Yoksa, kendi başına mı gitmek istiyorsun. Ne istediğini ve gerçekten isteyip istemediğini bilmek zorundasın. Vicdanın yanıtlaması gereken sorular bunlardır.

Sırf yok oluşa karşı koydukları için kaçabileceklerini sanmak, felsefecilerin ve ahlâkçıların hüsnü kuruntularıdır. Bu, onların iradesi dışındadır ve istedikleri kadar kabul etmesinler, insanların sonradan fark edeceği üzere, yokoluşu en çok hızlandıranlar onlardır.

§

Bilgeliğimden sıkıldım, gereğinden fazla bal toplamış arı gibiyim; ellerini uzatıp bilgeliğimi alacak insanlara ihtiyacım var. Bilgeliğimi yaymak ve bahşetmek istiyorum ta ki bilge kişiler kendi aptallıkları içinde, fakirler de zenginlikleri içinde mutlu olana kadar.

Kaderimin nasıl olacağını biliyorum. Bir gün isimim muazzam bir şeyin hatırasıyla anılacak: Dünya üzerinde emsali bulunmayan bir kriz, en derin vicdan çarpışması, inanılan, istenen, kutsanan her şeyin karşısında tezahür eden bir karar... Ben bir insan değilim, bir dinamitim.

§

Kişinin kendi karakterine “tarz vermesi”... Ne yüce ve eşsiz bir sanat. Kendi özlerinin bütün güçlü ve zayıf yönlerini gören ve bunları ta ki her şey sanat ve akıl biçiminde görünene kadar artistik bir plan şeklinde kavrayanlar tarafından gerçekleştirilir, sonunda zayıflıklar bile göze hoş görünür.

Başkalarına olan inancımız, kendimize inanç duyma tercihimize ihanet eder. Bir arkadaş özlemi duymamız, bize ihanet eden şeydir. Ve çoğunlukla sevgimizle tek yapmak istediğimiz şey, kıskançlığımızı yenmektir. Ve savunmasız olduğumuzu gizlemek için sık sık saldırır ve kendimize düşmanlar kazanırız.

§

Sözcükler, nesnelerin birbirleriyle ve bizimle ilişkilerinin sembollerinden başka bir şey değildir; hiçbir şekilde mutlak hakikate dokunmazlar... Sözcükler ve kavramlar vasıtasıyla, hiçbir zaman ilişkiler duvarının ötesine, yani şeylerin o muazzam temellerini görebileceğimiz bir noktaya ulaşamayacağız.

Tanışabileceğin en kötü düşman daima kendindir. Bir inde veyahut bir ormanda tetikte kendini beklersin. Yalnız kişi, kendine giden yolda yürüyor-sun! Ve yolun kendinden ve yedi şeytanından geçecek! Kendine karşı kâfir olacaksın, cadı olacaksın, sakinleştirici olacaksın, aptal olacaksın, kuşkucu olacaksın, kutsal olmayan olacaksın, hain olacaksın.

§

Sanatsal uyarıcıya yanıt verebilen insan, varoluş gerçekliğine tepki verebilen filozof gibi rüyaların gerçekliğine tepki verir; yakın gözlemler yapar ve gözlemlerinin tadını çıkarır çünkü bu imgeler üzerinden yaşamı yorumlar, bu süreçler sayesinde kendine yaşam için hazırlar.

Ahlâk ne rasyonel, ne mutlak ne de doğaldır. Dünya her biri evrensellik iddiasında olan birçok ahlâk sistemi görmüştür. Dolayısıyla ahlâk sistemleri evrensel değildir, yaratıcılarının belli çıkarlarına hizmet ederler ve hem görüşlerimizi hem ufkumuzu daraltarak sosyal yaşamımızı ehlileştirecek belli bir rejim dayatırlar.

§

Özgürlük anlayışım: Bir şeyin değeri, kişinin onu elde etmesinden kaynaklanmaz. Onu elde etmek için ödediği bedelden kaynaklanır. Liberal kuruluşlar, kuruldukları anda liberal olmaktan çıkarlar çünkü sonrasında özgürlüğe en çok ve en kötü zararı verenler liberal kurumlar olur.

İnsan çoğunlukla aynı fikirde olma isteğinin kötü tadından kaçınmalıdır. “İyi”, komşunun ağzında iyi olmaktan çıkar. Hem “ortak iyi” diye bir şey nasıl olsun! Terim kendiyle çelişiyor: ortak olan şeyin daima az değeri vardır. Sonunda her şey olduğu gibi olmalıdır: büyük şeyler büyüklere, uçurumlar derin olanlara, nüanslar ve ürpertiler ince ruhlu olanlara kalır, yani kısacası nadir olan nadir olana.

Bir gün şeytan, en yalnız ve savunmasız olduğunuz anda yanınıza sızıp şunları söyleseydi: “Şu ‘an yaşadığın haliyle bu hayatı bir kez daha ve sonsuz defa tekrar yaşayacaksın”... Kendinizi yere atıp dişlerinizi gıcırdatarak sizinle konuşan şeytanı lanetler miydiniz? Yoksa, ulvi anlar yaşayıp şu şekilde mi yanıt verirdiniz: “Sen bir tanrısın ve hayatımda hiç bu kadar kutsal şeyler duymamıştım.”

Çağlar boyunca estetik, dini taleplerde bulundu, ona kör bir arzu, tutku ve korku ile baktık ve kendimizi kötü, mantıksız düşünmek gibi alışkanlıklara bıraktık, bu yüzden de dünya muhteşem bir biçimde çeşitlendi, anlamlı, korkulası, ruh dolu bir hal aldı, renk kazandı ama renklendiren bizdik. Görünümleri görünür kılan ve bunların hatalı temel kavranışlarını nesnelere nakleden insan zekâsıdır.

Görmeyi öğrenmek, gözü sakinliğe, sabretmeye alıştırmak ve her şeyin ona gelmesini beklemek; yargılamayı ertelemek, tek bir olaya bütün boyutlarıyla yaklaşma ve onu böyle kavrama alışkanlığı edinmek. Entelektüellik okulunun ilk dersleri bunlardır. İnsan bir uyarıcıya hemen yanıt vermemelidir. İnsan engelleyici ve yalıtıcı dürtülerini kontrol altına almak zorundadır.

“İnsan en vahşi hayvandır,” diye buyurdu Zerdüşt. “Trajedilere, boğa güreşlerine, çarpmıha gerilişlere baktığında, dünya üzerinde bulunduğu diğer zamanlara göre kendini daha mutlu hissetti. Ve cehennemi icat ettiğinde... Cehennem onun dünyadaki cenneti oldu; üzerinde baskı kuranların diğer dünyada sonsuz cezalara çarptırıldığını düşünüp artık acı çekmeye tahammül edebilirdi.”

Büyük İnsan... daha soğuktur, daha serttir, daha az tereddüt eder ve “görüş belirtme” korkusu yoktur; saygıya ve “saygınlığa” eşlik eden erdemlerden ve bir bütün olarak “sürü erdeminden” yoksundur. Liderlik edemezse, tek başına gider... Kendisiyle iletişim kurulmasının zor olduğunu bilir. Bilinir olmayı sevmez... Kendisiyle konuşmadığında, bir maske takar. İçinde, öveceklerin veya suçlayacakların ulaşamayacağı bir yalnızlık vardır.

Yaşamda en fazla üretkenlik ve en büyük zevk, tehlikeli yaşayarak elde edilir! Vesuvius'un eteklerinde şehirlerinizi kurun! Gemilerinizi keşfedilmemiş denizlere yollayın! Size eşit olanlarla ve kendinizle ihtilaf içinde yaşayın! Yönetici veya malik olamadığınız müddetçe hırsız veya intikamcı olun, siz bilgi insanları! Korkak ceylanlar gibi ormanın karanlığında yaşamaktan mutlu olduğunuz günlerin bitmesi yakındır!

Her şey gelir, her şey gider; varoluş tekerleği sonsuzluk içinde döner durur. Her şey ölür, her şey yeniden doğar; varoluş çarkı sonsuza dek işler durur. Her şey kırılır, her şey yeniden bir araya gelir; aynı varoluş evi sonsuzluk içinde inşa olur durur. Her şey birbirinden ayrılır, her şeyin parçaları birbirlerini yeniden selamlar; varoluş halkası sonsuzluk içinde kendine sadık kalır durur. Her an, varoluş başlar; Her mekânda, küre döner durur. Merkez her yerdir. Sonsuzluk yolu eğridir.

İnsanın yaşamının anlamı ve ahlâkı o insanın kendi içinden gelir. Sağlıklı ve güçlü bireyler benliklerini deneyerek ve tehlikelere atılarak genişletmeye çabalarlar. Yaşam sınırsız sayıda olanak barındırır ve sağlıklı insan bunları mümkün olduğunca keşfetmeye çalışır. Merhamet, kendini aşağılama, mütevazılık, nefesine hakim olma ve suçluluk duyma gibi şeyler öğreten dinler yanlıştır. İyi yaşam her zaman değişim içindedir, zorlayıcıdır, pişmanlıktan yoksundur, yorgundur, yaratıcıdır ve risk doludur.

Tanrı öldü. Tanrı ölü kalacak. Onu biz öldürdük. Katillerin en katili olan bizler, kendimizi nasıl teselli edeceğiz? Şimdiye kadar dünyanın sahip olduğu en kutsal ve en güçlü şey, bıçak darbelerimizle, kan sıçrata sıçrata öldü. Kanı üzerimizden kim temizleyecek? Kendimizi temizlemek için hangi suyu kullanacağız? Ne tür kefaret festivalleri, ne tür kutsal oyunlar icat etmemiz gerek? Bu başarı bizim için fazlasıyla büyük değil mi? Bunu hak ediyormuş gibi görünmek için biz, kendimiz, tanrı olmalıyız, değil mi?

Siz yoldan geçerken, otlakta otlayan bir sığır düşünün. Dününü bugünü bilmez, oturur kalkar, yemek yer, yediğini sindirir, aynı süreç gece gündüz tekrarlanır, zevkleri ve zevksizlikleriyle her şey âna bağlıdır, ne melankoli ne de sıkıntı vardır. [...] İnsan bu hayvana şunu sorabilir: “Bana neden mutluluğundan bahsetmiyorsun da durup dik dik bakıyorsun?” Hayvan yanıt vermek ve şunları söylemek isteyecektir: “Çünkü ne söyleyeceğimi her zaman unutuyorum.” Ama bu yanıtı da unuttur ve sessiz kalır.

Şu çevik maymunlara bakın, hele! Birbirlerinin üzerlerine tırmanıyorlar, böylece birbirlerini çamurun derinliklerine sürüklüyorlar. Hepsi tahta oturmak istiyor. Sanki mutluluk bu tahtta oturuyormuş gibi, hepsi deli gibi oraya ulaşmak istiyor. Genelde, tahtın üzerinde çamur olur, bu yüzden taht da çamurlanır. Şu maymunlar ve onların istekliliği... Hepsi bana çamur gibi görünüyor. Ahmak kişi idolünün kokusunu (soğukkanlı canavarınıkini) alır. Ayrıca bence bütün idol yaratıcılar pis kokar.

Erdemlerinizin gücüyle, kardeşlerim, bu dünyaya sadık kalın. Soylu sevginiz ve bilginiz bu dünyanın anlamına hizmet etsin. Sizden bunu rica ve istirham ediyorum. Bu güçlerinizin (sevginiz ve bilginiz) dünyevi şeylerden uzaklaşıp kanatlanmasına sonsuzluk duvarını kanatlarıyla dövmesine izin vermeyin. Ah, şimdiye değin ne kadar da çok erdem yok olup gitti. Uçup giden erdemi dünyaya geri verin. Benim yaptığım gibi. Bedene dönün, yaşama dönün, böylece dünyaya ve insana bir anlam verebilirsiniz.

İnsan, entelektüel açıklık konusunda ne kadar mütevazı olursa olsun, Yeni Ahit ile karşılaştığında, açıklaması zor bir rahatsızlık hissi duymadan edemez; bu kitapta, en niteliksiz kişiler, hesapsız bir küstahlıkla en büyük sorunlar hakkında seslerini yükseltirler, hatta her şeyin yargılayıcısı olduklarını iddia ederler, bütün sınırları aşarak. Utanmaz bir patavatsızlıkla en zor problemler (yaşam, dünya, Tanrı, yaşamın amacı) hakkında konuşurlar, hem de sanki bunlar problem değilmiş de bu küçük darkafalıların BİLDİĞİ şeylermiş gibi!

Bir saatliğine bile acı çekmeye dayanmak istemiyorsanız ve her türlü talihsizliği önlemek istiyorsanız, acıyı ve ağrıyı kötü olarak, varoluş üzerindeki kirler olarak görüyor ve yok olmaları gerektiğini düşünüyorsanız, şefkat dininin yanında, kalbinizde başka bir din daha var, (belki bu, ilkinin annesidir) kendinden memnun rahatlık dini. Konforlu ve iyi mizaçlı insanlar, ah, siz insanın mutluluğu hakkında ne kadar az şey biliyorsunuz! Mutluluk ve talihsizlik abi kardeş gibidir, ikizdirler, birlikte büyürler, sizde ise daima küçük kalırlar!

Sevgili dostum, hayat dediğın nedir ki? Denizde yüzen bir gemi... İnsanın mutlak olarak tek bildiğ i bu geminin bir gün alabora olacağıdır. İşte buradayız. Sadık komşular olmuş iki, eski gemi... Ve bana uzattığın elin, beni “alabora olmaktan” kurtarmak için yapabileceğinin en iyisini yaptı. Öyleyse yolculuğumuza devam edelim, birbirimiz uğruna, uzun uzun zamanlar boyunca. Birbirimizi çok özleyeceğiz. Sakin denizler, iyi rüzgârlar ve tabii güneş... Kendim için ve senin için bunu diliyorum. Minnettarlığım sadece böyle bir dilek sunabildiğ i için ve rüzgâr ve hava üzerinde bir etkiye sahip olmadığı için üzgünüm.

AFORİZMA DİZİSİ KİTAPLARI

Hep Bir Şeyi Unutmuş Gibi
Oscar Wilde

Hayat Dedğin Nedir Ki?
Friedrich Nietzsche

Mutluluk Dedğimiz Şey
Freud

Bütün Mutluluklar Birbirine Benzer
Tolstoy

En Çok Kendisine Yabancıdır İnsan
Marquis De Sade

Yalnızlık Bir Uçurumdur
Franz Kafka

Varolmanın Dayanılmaz Ağırlığı
Nikola Tesla

Hayat Kısa, Mutlu Olmayı İhmal Etme
Marcus Aurelius

Sokrates'le Bir Akşam Yemeği
Steve Jobs

Dünyanın Derdi Bitmez
Goethe

Her Şey Bitmek İçin Başlar
Cicero

Korku Ruhunu Kemirir
Stefan Zweig

Anlamaktan Yoruldum
Fernando Pessoa

Aşk, Karşılıklı İşkencedir
Marcel Proust

Hiçliğin Mutlu Sessizliği
Arthur Schopenhauer

Hayata Geç Kalma
Jane Austen

Yavaşladıkça Çoğalıyorum
Montaigne

Kendinizi Sevmeyi Unutmayın
Kierkegaard

Dünyayı Güzellik Kurtaracak
Dostoyevski

Zincirlerimizden Başka Kaybedecek Neyimiz Var?
Karl Marx

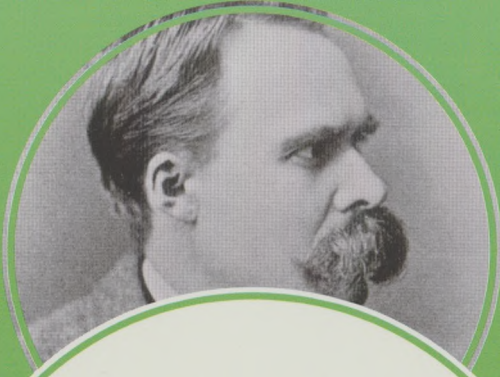
Tutkularımız En Büyük Zaaflarımızdır
Darwin

Çıkılamayan Yolculukların Dönüşü
Halil Cibran

Hayat, Mutsuz Olmak İçin Çok Kısa
Konfüçyüs

Karanlıktır İnsanın Ruhu
Edgar Allan Poe

Bağımsızlık Benim Karakterimdir
Mustafa Kemal Atatürk

Hayat Dediğın Nedir Ki?
Nietzsche'nin tüm eserlerinden
özenle derlenmiş bir seçkidir.

—
“Mutluluk, unutabilmektir.”
—

“Uçmayı öğretemediklerine çabuk
düşmeyi öğret.”

10 ₺
KDV DAHİL

AYLAK
ADAM